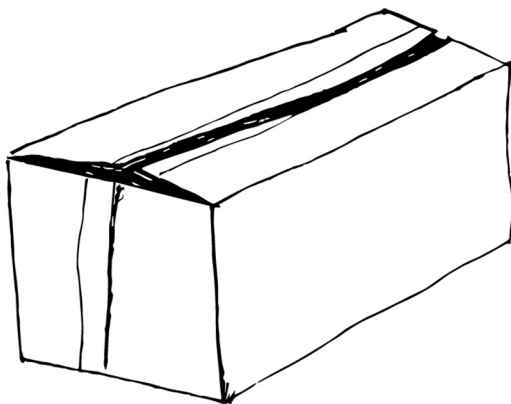

Süivaveeb (deep/dark web) on interneti kaugeim kiht, kuhu tavalise otsingumootoriga ei pääse ja kus toimuvad hämarad teod alates narkootikumide müügist lõpetades lapspornoga. Populaarne tegevus, eriti youtuberite seas, on tellida sealt teadmata sisuga kast, mis võib sisaldada peidetud mõrvarelvi, voodoo-nukke, satanistlikke esemeid, kirju, riideid, veriseid objekte jne. Kasti sisu võib rääkida loo selle läkitajast, tema lapsepõlvest, kuritegudest või lihtsalt olla veidraks sissetulekuallikaks. Miks tahab tellija endale kasti, mis võib endast

kujutada ohtu või olla kasutu? Mul tekkis huvi, kas tellija rolli asetatud näituseküllastaja on valmis sobrama minu kokkupandud kasti ettearvamatus valikus ja püüab mõista, mida olen tahtnud väljendada.

BOX-SHAPED HEART

ESTER MUST

Milline on üks õnnelik perekond? Kas me teame tegelikult kedagi, kes ei ole talunud füüsilist või verbaalset vägivalda? Ja kui ühe inimese elu muudab viis minutit vägivalda, siis mõjutab see omakorda tema lähikonda. Vahel on õnnelikud perekonnad „õnnelikud“ perekonnad. Mõnikord ei nimeta perekonnad endid perekondadeks ja naabrid kirjeldavad neid keeruliste inimestena. Vahel oleks õigem öelda, et mõni perekond on vägivaldkond. Mis üldse defineerib vägivalda? Sinikad? Emotsionaalne ebastabiilsus? Nähtav hirm? Mida me tegelikult üldse vägivalla all kannatanud inimestes märgata oskame? Mida me tahamegi neis näha? Kas inimesed on katki ainult siis, kui nad on nähtavalt katki?

Äkki ma kannan prille, sest mind visati taldrikutega?

ÕNNELIK PEREKOND

GERDA NIITVÄHI

**Olen viimased kolm kuud kodust kooli ja tagasi liikudes tänavatele visatud esemeid ja pakendeid, kummi-
kinnas käes, kotti toppinud. Selle aja jooksul olen
tähele pannud, et peamiselt on maha visatud kiiret
naudingut pakkuvate toodete pakendid: suitsupakid,
kommipaberid, alkoholipudelid. Ma valin, millised
esemed ma end kotti pistan ja jälgin möödakäijaid,
kes probleemi ignoreerivad. Kui märkan ilmselgelt taht-
matult maha sattunud eset,**

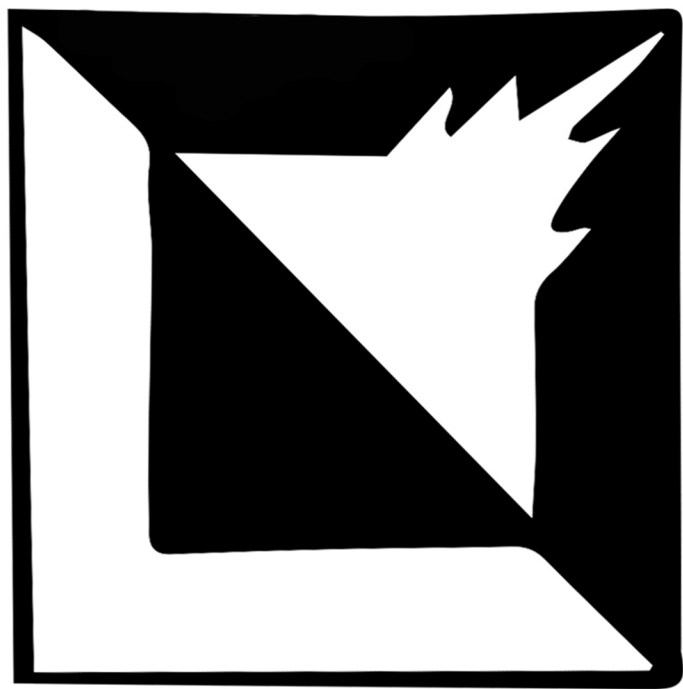
**näiteks kinnast või lapse
jalanõud, siis selle võtan
alles peale paaripäevast
jälgimist endaga kaasa.**

DŽINN

HELEN KANGRO

Kasutasin selles töös ühte varasemalt loodud, kuid untsu läinud töö mustrit, mille eesmärgipärane kasutamine ebaõnnestus tehniliste probleemide tõttu. Toonane ebaõnnestumine valmistas mulle tuska, kuid praegune teos on mõnes mõttes nagu lunastus. Valgusskulptuurist sai lahendus vanale probleemile trükitekstiiliga. Mis kangal ei toiminud, sai jõuga klaasi surutud. See sümboliseerib uut võimalust ning tuletab oma olemasoluga

meelde, et ebaõnnestumine ei tähenda kohe seda, et tuleks alla anda ja oma soovidest loobuda või materjali kasutuks pidada ning see ära visata. Kui hästi süveneda, on võimalik kõigest veel midagi arendada ja luua.

TRANSFORMATSIOON

JAAAN VOOG

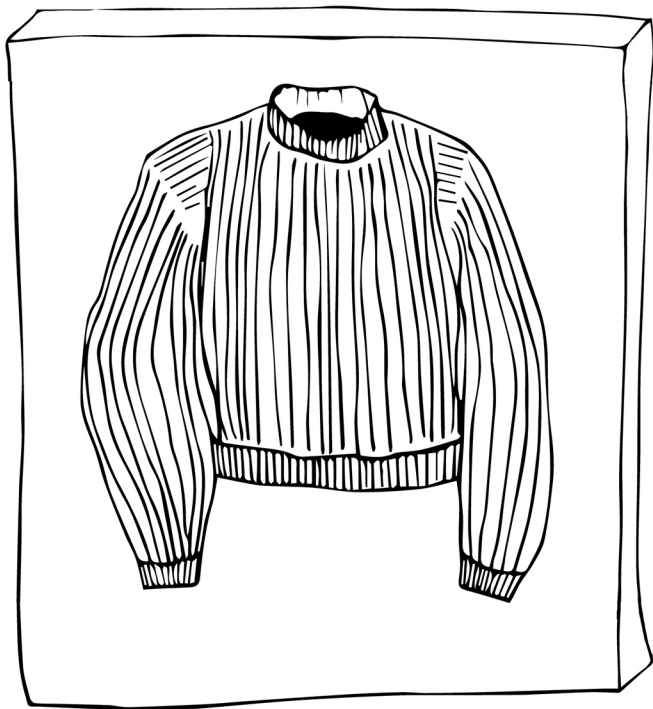
Haapsalu sall oli minu esimene suurem käsitöö. Seda tehes sain aimu nii naudingust kui vaevast, mis kaasneb sedalaadi tööga. Avalikku tunnustust minu töötulemusele ei järgnenud. Ühel hetkel olid koid selle lihtsalt ära söönud. Sellest väikesest putukast, keda õieti silmaga nähagi pole, on saanud võimekas tegelane, keda eriti tuleb karta käsitöölistel ja tekstiilkunstnikel. Kui tavainimese jaoks on see, mida koi sööb, villa- ja siidkangad, siis tekstiilkunstniku jaoks on see töö ja looming.

ÕNNIS KOI VASTSEGA

KAIL KURESOO

Emotsionaalselt hinnalised, palju näinud ja rohkelt kantud riideesemed: algselt ajutise rahulduse eesmärgil valminud toodang, mis kehast eemaletõstetuna ja eraldi asetatuna uues vormis edasi elavad.

ANNAN ÄRA

MARILI JÄRV

Tänapäeva kiires tempos on kadunud põlvkondade vahelised seosed ja liinid, mis ühendavad mineviku ja oleviku. Kuigi suhtlemine on pika vahemaa tagant lihtsustunud, kaugenevad inimesed siiski üksteisest, unustades enda juured. Kihutatakse otsejoones ja rebitakse end lahti oma olemusest. Uute seoste tekimisel visatakse vanad tugitalad liiga kergekäeliselt nurka. Elujoon, mida siinkohal kujutab lõng ja nõör,

on tühjuses pidevas liikumises ja on kui vahelüli oleva ja mitteoleva vahel.

Kes on selles protsessis nii ühendaja kui ka lahutaja?

LIINID

SIRET OTT

Katkudoktorite sõduriturvise järgi modelleeritud ülikonnad, respiraatorina toimivad linnulikud nokad täis lõhnavaid ürte ja sünged maani ulatuvad rüüd kuulutasid küll eelseisvat surma, kuid on siiani imetlusväärsed kõhedust tekitavast epideemiast hoolimata. Esinduslikkuse jätk ka kõige haigematel aegadel on vourus, mida püüda.

Teos "Katk" kujutab musta surma aegadest inspireeritud rätseprüü valmimisjärku.

KATK

VICTORIA KÄESEL

Ma ei kahetse midagi. Kõik, ka negatiivsed asjad, mis on elus juhtunud, ongi teinud minust selle inimese, kes ma täna olen. Vigu ja plekke pole vaja peita ja häbeneda, vaid nendega tuleb teha piisavalt tööd, et nad endale aktsepteeritavaks muutuksid. Võib-olla nad panevad mind asjadele teisiti vaatama, võib-olla annavad mingi uue idee.

Väiksest august kleidis võib saada loominguline tikand, mitte prügikastitäide.

LOOMEINIMENE

YUUKI VÄHI